

همکاری برای اتحاد فراگیر و دمکراتیک

خیزش انقلابی بی سابقه در سراسر ایران که به دنبال قتل ژینا امینی (مهسا) از کردستان آغاز شد و با محوریت شعار زن، زندگی، آزادی تداوم یافته، جنبشی سکولار، تکثیرگرا و مدرن است که موجب اتحاد و همبستگی بی نظیر مردم ایران در داخل و خارج برای سرنگونی رژیم تبعیض و استبداد جمهوری اسلامی و کسب بزرگترین پشتیبانی جهانی شده است. در این شرایط حساس، همگرایی و همبستگی در میان احزاب و گروهها و شخصیتهای مخالف رژیم به خواست عمومی مردم و همچنین به ضرورتی برای اعتلای انقلاب کنونی و پیروزی آن تبدیل شده است.

از نظر ما تلاش برای یک سیستم حکومتی جایگزین، حق هر فرد و جریانی است. ما نیز همچون تمام آزادیخواهان خواستار حاکمیتی مبتنی بر دمکراسی، فدرال و سکولار در شکل جمهوری پارلمانی هستیم. اما تاکید میکنیم که تحقق یک اتحاد فراگیر برای گذار از جمهوری اسلامی مستلزم اینست که همگان دیالوگ بر مبنای مشترکات ممکن را بپذیرند و بکوشند تا زمینه ساز اتحادی و سیع و دمکراتیک گردند. لذا آن الگویی از حاکمیت که بتواند در شرایط کنونی به کانونی برای اتحاد در میان مردم سراسر ایران تبدیل شود، بهنظر ما باید بر اصول و مبانی زیر استوار گردد:

1. پذیرش مبانی و موازین دموکراسی مبتنی بر پلورالیسم برای شکل دادن به ساختار سیاسی و اجتماعی آتی در ایران، پاییندی به آزادی‌های بنیادی از جمله آزادی عقیده و بیان، آزادی مطبوعات، آزادی احزاب و تشکلهای سیاسی و سندیکایی، لغو قوانین زن ستیز و آپارتاید جنسی موجود و برابری کامل زن و مرد در همه شئون اجتماعی و سیاسی. آزادی پیروان ادیان و مذاهب مختلف، آزادی اقلیتهای جنسی و جنسیتی.

2. پذیرش و پاییندی به منشور جهانی حقوق بشر- (اعلامیه جهانی حقوق بشر- میثاقهای بین المللی حقوق مدنی و سیاسی، حقوق اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی). همچنین مهمترین کنوانسیونهای بین المللی در زمینه حذف تبعیض نژادی تبعیض بر علیه زنان، کودکان و کارگران، ممنوعیت شکنجه و اعدام، پذیرش موازین مربوط به حفاظت از جوامع انتیکی و زبانی.

3. ایجاد حاکمیتی بر مبنای دمکراسی پارلمانی با ساختار غیر مرکزی با تامین حقوق ملیتها/اتنیکها که در آن اراده و رای آزاد مردم بالاترین مرجع تصمیم گیری به شمار میرود. پارلمان/ مجلس دارای اختیار بوده و نمایندگان به صورت ادواری و با رأی مستقیم و آزادانه مردم انتخاب میگردند. سکولار بودن و جدائی دین از دولت یک اصل بنیادی حکومت آتی خواهد بود.
4. تفکیک و استقلال قوای سه گانه قانون گذاری، اجرایی و قضائی رکن اصلی دمکراسی پارلمانی در کشور خواهد بود.
5. پذیرش تکثر و تنوع در جامعه ایران و از جمله به رسمیت شناختن هویتهای ملی/ اتنیکی متنوع در کشور، رفع هرگونه تبعیضات و تامین حقوق ملیتها ایران به لحاظ سیاسی اداری، امنیت داخلی، اقتصادی و فرهنگی در چهارچوب اداره امور مناطق متکی بر ارگانها و مجالس منتخب. رفع موانع سیاسی و عملی موجود برای توسعه اقتصادی و پیشرفت‌های اجتماعی و فرهنگی در مناطق محروم و توسعه نیافته و جبران تبعیض‌ها در این زمینه.
6. به رسمیت شناختن آموزش و تحصیل به زبان مادری و آموزش زبان فارسی به عنوان زبان مشترک و ارتباطی در کشور.
7. پذیرش یکپارچگی سرزمینی و حفظ وحدت کشور ایران. گستردگی سرزمین، جمعیت و گوناگونیهای اتنیکی و اجتماعی و فرهنگی ایجاد میکند که در ایران آتی تعهد به عدم مرکز قدرت در مرکز، مشارکت در قدرت سیاسی و سپردن اداره ایالتها و مناطق به خود مردم و نمایندگان مستقیم آنها، مبنای حاکمیت سیاسی آینده قرار گیرد.
8. انحلال سازمانی سپاه پا سداران و همه موسسات و زیرمجموعه‌های آن از جمله سازمانهای اطلاعاتی و نظامی موازی. ایجاد ارتش منظم، مطابق نرم‌های شناخته شده بین المللی و تحت امر دولت منتخب قانونی. وظیفه ارتش دفاع از کشور در مقابل تهدید و تهاجم خارجی بوده و در امور داخلی کشور مداخله نخواهد کرد.
9. انحلال ارگانهای اطلاعاتی و امنیتی جمهوری اسلامی و زیر مجموعه‌هایش و در مقابل ایجاد سازمانی برای حراست از امنیت مردم در مقابل تهدیدات امنیتی، که به پارلمان و دولت منتخب پاسخگو باشد.
10. پذیرش اصل احترام متقابل در روابط خارجی با دیگر کشورها، لغو سیاست پشتیبانی و حمایت از گروههای تروریستی در منطقه و تعهد به اصل حسن هم‌جواری با همسایگان به عنوان عضو مسئول جامعه جهانی و حافظ صلح و تعهدات بین المللی در روابط میان کشورها.

11. برنامه ریزی برای توسعه متوازن و پایدار، با توجه به توان و ظرفیت اکولوژیک مناطق مختلف کشور و حراست از محیط زیست بدون تبعیض.

12. ما به نیروی مردم در داخل کشور به عنوان عامل اصلی تغییر و گام برداشتن عملی برای سازماندهی و متحد ساختن ظرفیتهای مبارزاتی تکیه می‌نماییم. در عین حال برای کسب پشتیبانی جامعه جهانی و دولتهای دموکراتیک از مبارزه مشروع برای براندازی جمهوری اسلامی و استقرار یک نظام دموکراتیک و کثرتگرا تلاش می‌کنیم.

از نظر ما مبانی و اصول فوق الذکر میتواند مبنایی برای دیالوگ، همکاری و شکل گیری یک اتحاد وسیع برای سرنگونی جمهوری اسلامی و استقرار نظامی مردمی، دموکراتیک، عادلانه و پایدار باشد.